
”Att bidra får mig att känna att jag är till nytta för människor.”— Redaktion
Borchali, *Webbansvarig*

Föreställ dig ett anteckningsblock där du skrev ner alla dina handlingar såväl de goda som de dåliga som du dagligen gör, under hela ditt liv, ingen av oss har en sådan, ingen av oss bokför det man gör dagligen, men om du hade en sådan bok, vad skulle du göra? Skulle du inte försöka räkna dina goda gärningar, kanske dina synder med? Skulle du titta på dina goda gärningar och vara stolt över dem?

Skulle du se på dina synder och ångra dig över dem? Skulle du undra om det fanns ett sätt att radera dem, så att man kunde möta Allah Den Allsmäktige på uppståndelsens dag och få din bok av Gärningar i din högra hand? Om sådana tankar har korsat ditt sinne, så ska du veta att du kan hålla ditt häfte ren genom att ställa dig själv till svars. De tidiga generationerna av Islam hade för vana att hålla sig till svars regelbundet och uppmuntrade varandra att göra detsamma.

Umar ibn al-Khattab må Allah vara nöjd med honom sade:

”Håll er i räkenskap innan ni hålls till räkenskap, och väg era gärningar innan de blir vägda åt er, eftersom räkenskapen imorgon (Domedagen) blir lättare när man håller sig för räkning idag, förbered för den stora utställningen, den dagen kommer du att avslöjas och ingenting kommer att vara dold ”.

Allah Den Allsmäktige berömmar de lydiga människorna där Han säger:

”De som bävar inför sin Herres [majestät] och som tror på sin Herres budskap och inte sätter något vid sin Herres sida och som, när de ger sina gåvor, ängslas vid tanken på att de skall stå till svars inför sin Herre; – det är dessa som alltid är ivriga att göra gott och som här visar sig som de främsta.“

Aishah må Allah vara nöjd med henne sade:

”Jag frågade profeten Muhammad frid vare över honom om denna vers;

”Är de som konsumerar alkohol, begår äktenskapsbrott eller otukt, och stjäla?”

Han sade:

”Nej! Å dotter till as-Siddeeq [den som verifierar sanningen, en benämning för Abu Bakr], i själva verket är det de som fastar, ber och som spendera i välgörenhet, ändock fruktar de att Allah kanske inte acceptera från dem, dessa är dem som skyndar i att utföra goda gärningar.”

Detta är hur vår ärade rättfärdiga föregångare (as-Salaf) var, de försökte alltid att komma nära Allah Den Allsmäktige genom att utföra goda handlingar, och de rusade mot Honom med olika typer av dygder och handlingar av dyrkan. De höll sig till svars för misstag de begått, och mest av allt fruktade de att Allah Den Allsmäktige inte skulle acceptera deras handlingar från dem.

Abu Bakr as-Siddeeq må Allah vara nöjd med honom brukade hålla sin egen tunga och säga: ‘Detta är vad som kommer att leda mig till min undergång.’

Omar ibn al-Khattab må Allah vara nöjd med honom reciterade kapitel 52 at-Toor tills han nådde versen där Allah säger:

”DIN Herres straff skall helt visst bli verklighet”

Sen grät han så mycket att han blev fysiskt sjuk och folk besökte honom på grund av denna sjukdom.

Då Uthman ibn Affaan må Allah vara nöjd med honom brukade stå vid en grav så brukade han gråta tills han blev våt i skägget och säga:

”Om jag står på en plats mellan Paradiset och Helvetet , och inte vet vilken av de två Allah har befallt att jag ska tillträda, så skulle jag välja att bli damm innan jag vet mitt öde”. Ali ibn Abu Taalib må Allah vara nöjd med honom brukade frukta två saker som mest; att följa efter hans lust och att ha ett (falskt) hopp om att leva länge, han brukade säga, ”Vad gäller hoppet om att leva länge, det gör att man glömmer Livet Efter Detta, och vad gäller att följa ens lust, så förhindrar det en från att följa sanningen”.